

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત

નરસિંહ મેહેતો

નાટકના ઓપેરા.

વાંકાનેર " આર્યહિત વર્ષક "

નાટક કંપનીને માટે

રચીને પ્રસિદ્ધ કરનાર

રાવલ ત્રંબકલાલ દેવશંકર
તથા

ત્રવાણી ત્રંબકલાલ રામચંદ્ર

વાંકાનેર આ. હિ. વ. ના. કંપનીના માલિકો.

આવૃત્તિ પહેલી પ્રત એક હજાર.

અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યાછે.

અમદાવાદ

સિન્ડિકેટ ઇસ્ટિપાન્ડ સામે પાનાભાઇની

વાડીના મેડા ઉપર વિશ્વેશ્વર પ્રેસમાં

ઇશ્વરદાસ બેકલુદાસે છાપી.

સંવત ૧૯૫૮ સને ૧૯૦૨.

કીંમત રૂ. ૦-૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૦૦૮૮

वर्गीक

पुस्तकानुं नाम ॥ २५१॥ महेश्वरी

0112501 211421

विषय ५-२-३

૪૦૯ ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
પાત્રોના નામ
ગુજરાતી કાપીરાઈ-સંગ્રહ

સુત્રધાર } —નાટ્યકાર સ્ત્રી પુરુષ.
નરી

નરસીંહરામ —શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત જુનાગઢનિવાસી નાગર

અનંતરાય —નરસીંહરામનો સહોદર વડીલભાઈ

સારંગવર —અનંતરાયનો સાળો અને કમળાનો ભાઈ
હૈરચંદ —લોભીલાલનો દિકરો કાઠ સાધુ સેવી વાણિયો

માણુક —નરસીંહ મહેતાની સ્ત્રી

કમળા —નરસીંહ મહેતાની ભોખઈ અનંતરાયની વહુ

કુંવરભાઈ —નરસીંહરામની દીકરી

સામળશા —નરસીંહરામનો દીકરો

ભદ્રશીલા —લોભીલાલની સ્ત્રી અને હૈરચંદની મા

લોભીલાલ —મહાન લોભીવાણિયો હૈરચંદનો બાપ

બોખલો —શ્રીરંગધરનો ગૌર. વડનગર નિવાસી

મદન મેનો —જુડીબાઈનો બાપ સામળશાનો સાસરો

માનભાઈ —મદન મેતાની સ્ત્રી જુડીબાઈની મા

જુડાબાઈ —સામળશાની સ્ત્રી મદન મેતાની દીકરી

તાના } જુડીબાઈની સહીયરો અને નરસીંહરામની શિષ્યા શ્રેષ્ઠ
રાસી } —ગાનારી

દિક્ષીત —મદન મેતાનો ગૌર. વડનગર નિવાસી

શ્રીકૃષ્ણ —પરમાત્માનો દ્વાપરમાં થએલો અવતાર

રાધાજી —મહામાયા જગત જનુની શ્રીકૃષ્ણની સ્ત્રી

માંડગિક —જુનાગઢનો રાજા

પદમસેન—વડનગરનો રાજા.

આખરો } —બુનાગઢ નિવાસી ચોર ધુતારા ત્રિગેરે
કોડયો }

છબ્બલ—શ્રીરંગધરની દોકરી. કુંવરઆઈની નણદ.

નારદ—બ્રહ્માના મનસીજ પુત્ર. પ્રભુના પ્રથમ ભક્ત

ધર્મરાજ—મૃત્યુહોકના જીવનો ન્યાય કરનાર ન્યાયાધિપતિ

વિરજુ—સત્વગુણના અધિકારી હીરસામરવાસી પ્રભુ

પાનકુંવર—શ્રીરંગધરની વહુ કુંવરઆઈની સાસુ

માનકુંવર—શ્રીરંગધરની પુત્ર વધુ કુંવરઆઈની જોડાણી

શ્રીરંગધર—નરસીંહસમનો વેવાઈ. કુંવરઆઈનો સાસરો

તાનસેન—અકબર બાદશાહનો ગવૈયો

અનુપરામ } —વડનગર નિવાસી નાગર ગૃહસ્થ તાનારીરીના પતિ
રૂપરામ }

બરવાડ, સાધુઓ, નામરો, ગોખીયો, ચંકર, જાનૈયા, જાત્રાગુ
ભીમ, સુખાનંદ, વસંતરાય, સંન્યાસી, ભીમડો, શૈવી રાજમાતા ત્રિગેરે

શ્રીકૃષ્ણ ભગવાનના પરમ ભક્ત નરસીંહ મહેતાના નાટકનો દ્વંદ્વ સાર. અંક પહેલો.

- પ્ર. ૧ માં—નટી અને સુતધારની વાતચીતથી વસ્તુ સુચન
- પ્ર. ૨ માં—સારંગધરની ખટપટ હૃદયેંદની પરોક્ષ રીતે બલાઈ, નરસીંહરામના કુદૃષ્ટની ધીરજ અને અનંતરાય તરફથી નરસીંહરામના કુદૃષ્ટનો તિરસ્કાર
- પ્ર. ૩ માં—લોભીલાલનો લોભ, બદ્ધચીજાની બલાઈ અને હૃદયેંદ તરફથી નરસીંહરામના કુદૃષ્ટને મળતો આશ્રય
- પ્ર. ૪ માં—મરવાડ સારંગધર અને હૃદયેંદ વચ્ચે ભડિનનું ખંડન મંડન તથા નરસીંહરામના સાત અપવાદથી જોપનાથ મહાદેવનું પ્રસન થવું.
- પ્ર. ૫ માં—કુંવરબાઈનું સાસરે જવું. બાઈ બહેનનો પ્યાર. માતાનો વાતસલ્ય ભાવ, હૃદયેંદની બલાઈ અને સારંગધરની પુરાઈ.
- પ્ર. ૬ માં—કાનગોપીનું રાસમંડળ અને નરસીંહને વરદાન મળવું.
- પ્ર. ૭ માં—લોભીલાલનો હાસ્ય રસ બરેલો લોભ.
- પ્ર. ૮ માં—તાનારીરી સાથે જુડીઆઈની નિર્દોષ રમત તથા મદન મહેતે દિક્ષિત પંડ્યાને જુડીઆઈનું વેવિશાળ કરવા મોકલવો.
- પ્ર. ૯ માં—નરસીંહરામની ઉદારતા, સારંગધરની નીચતા હૃદયેંદ નિરુપક્ષપાત રહી કરેલો ન્યાય. નરસીંહરામે ઢેઢને ત્યાં બજન ગાવા હા પાડવી જેથી સારંગધરે નાતપ્યાર કરવા વિચાર કરવો દિક્ષિતે આવી પ્રભુની માયાથી નામરના છોકરાઓને નાપાસ કરી નરસીંહરામને ત્યાં જવું.
- પ્ર. ૧૦ માં—સારંગધરે મહારાજા માંડળિક પાસે નરસીંહરામ માટે દરિયાદ કરવી.

પ્ર. ૧૧ માં—પ્રભુની ભક્તિમાં બાન જીલેલા નરસીંહરામના પુત્ર સામળ-
શાનું પ્રભુએ વાણીયાના વેશથી સગપણ કરવું અને સારંગધર
તથા લોભીલાલની સમક્ષ અંતરીક્ષથી સોના મોહાર આપવી.

અંક બીજો.

- પ્ર. ૧ માં—નરસીંહરામના દીકરા સાથે સગપણ કર્યું જેથી મદન
મેતાએ નારાજ થઈ નરસિંહરામથી લાવી સકાય નહીં તેવી
સામગ્રી સાથે જન લાવવા નાગરની શીખવણીથી પત્ર લખી
દીક્ષીતને મોકલવો.
- પ્ર. ૨ માં—મદન મેતાનો કાગળ વાંચી નરસીંહરામે પ્રભુની સહા-
યતાથી તૈયારી કરવી અને માંડળીકની પરિક્ષામાં નિલોભી
હરવું. સામળશાની જન જોડવી.
- પ્ર. ૩ માં—શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને રીસાયલી ગોપીઓને મનાવી જન
જોડવા તૈયારી કરવી.
- પ્ર. ૪ માં—નરસીંહરામની જન જોઈ સારંગધરે મસ્કરી કરવી ત્યાં
યાદવકુળ સાથે કૃષ્ણ ભગવાને આવવું કુંવરબાઈ તથા સામ-
ળશાનું રીસાવું અને પ્રભુએ મનાવવાં વિગેરે.
- પ્ર. ૫ માં—જન જોઈ મદન મેતાનો પસ્તાવો રાજા પદ્મસેનનું આવવું
મદન મેતાને ધીરજ દેવી અને શામળશાના વિવાહ થવા વિગેરે.
- પ્ર. ૬ માં—લોભીલાલે પૈસા ચોરાવાની ચીંતા કરવી. આપરે અને
કોડીયે આવી લોભીલાલને છેતરવો અને અતે લોભીલાલના
પ્રપંચથી રાઈ લાઈ જવી.
- પ્ર. ૭ માં—નરસીંહ મેહેને તાના રીરીને વરદાન દેવું. અને ખરા
ભંતોને ચતુર્ભૂજ સ્વરૂપનાં દર્શન થવાં.
- પ્ર. ૮ માં—જીડીબાઈએ સખીઓ સાથે ગરબો ગાવો સામળશા સાથે

વિનોદ વાત કરવી. નરસીંહરામે જત્રાળુને હુંડી લખી આપવી અને માણકબાઈનું મરણ થવું.

પ્ર. ૯ માં—આપરે કોડિયેરાઈવેચવા આવવું લોભીલાલે રાઈપડાવી અને જીવન ગોરને મરવા પટેલી ગાઈદાનમાં આપી મરણને શરણ થવું.

પ્ર. ૧૦ માં—નાગર ગાતિએ નરસીંહરામને જમવા નોતરી બાણા પરથી ઉઠાડવો જેથી કૃષ્ણ ભગવાને કોપ કરી નાગર ગાતિમાં ઢેઢ બતાવવા.

પ્ર. ૧૧ માં—લોભીલાલને પુન્યના બદલામાં બે ઘડી કામદુઝા સોંપવાં અને લોભીલાલે ધર્મ રાગને શીંગડે મારવા હુકમ કરવો જેથી આગળ ધર્મરાગ પાછળ કામદુઝા અને તેની પાછળ લોભીલાલે નાસવું.

પ્ર. ૧૨ માં—ધર્મરાગએ વિજીને શરણે જવું ત્યાં બે ઘડી પુરી થવી લોભીલાલને પાપની શીક્ષા કરવા તૈયારી લોભીલાલે ઉઠાપણથી પાપ મુક્ત થવું અને ધર્મરાગએ લોભીલાલને શ્રાપ આપવો.

અંક ત્રીજો.

પ્ર. ૧ માં—કુંવરબાઈનું સીમંત સાસુ નણુંદ તથા જેઠાણીની કૃત્તા અને કુંવરબાઈની નમ્રતા.

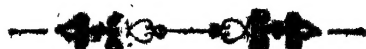
પ્ર. ૨ માં—નરસીંહરામને વિપયલંપટ કરવાસારંગધરે પુલકીને મોકલવી.

પ્ર. ૩ માં—કૃષ્ણ ભગવાને સામળશાના રૂપથી જત્રાળુને હુંડીના રૂપિયા આપવા.

પ્ર. ૪ માં—દીપકથી દાઝેલા તાનસેને મલાર ગાનાર શોધવો. તાનારીરીની ભેટ થવી અને તેને આજીજી કરી તેની સાથે તેને ઘેર જવું.

પ્ર. ૫ માં—પુલકીનો દરેજ નરસીંહરામનું જીવેંદ્રિયપણું અવગતીયા-લોભીલાલનો પુત્ર પ્રતિજ્ઞાલમ અને કુંવરબાઈને મામેરું કરવા તૈયારી.

- પ્ર. ૬ માં—કુંવરબાઇ માથે તેના પતિ વસંતરાયનો જુલમ અને કુંવરબાઇની ધીરજ.
- પ્ર. ૭ માં—નરસીંહરામની નાગરોએ મરકરી કરવી નરસીંહરામે પ્રભુ પાસેથી વરસાદ વાટે પાણી લેવું નરસીંહરામની દ્રઢતા જોઈ શ્રીકૃષ્ણે દામોદર દોશીના રૂપથી કુંવરબાઇને મામેરું કરવું તાના રીરીના પતિને સજીવન કરી નરસીંહરામે પરચો બતાવવો તથા અંતે બજન ગાઈ આકાશ વાટેથી ઓછો રહેલો કમખો મગાવવો વિગેરે.
- પ્ર. ૮ માં—સારંગધર તથા અનંતરાયે નરસીંહરામની નીંદા કરવી સારંગધરને સર્પડંશ થવો નરસીંહરામે આરામ કરવો છતાં સારંગધરે નરસીંહરામના મામાને સાથે લઈ બજનમાં ભંગ પાડવા જવું.
- પ્ર. ૯ માં—નાગરોએ છુપાવું નરસીંહરામને તેની મામીને રૂપે બગવાને પાણી પાવું જે જોઈ સારંગધરે નરસીંહરામ ઉપર ફરિયાદ કરવા જવું.
- પ્ર. ૧૦ માં—સન્યાસી રામબક્ત તથા શૈવીએ મળી નરસીંહરામ સાથે માંડળિકની સભામાં ધર્મ સંબંધી વિવાદ કરવો. તેમાં સન્યાસીની ખોટી વાક્યપદ્ધતાથી તથા સારંગધરની ખોટી ફરીયાદીથી માંડળિકે નરસીંહરામને કેદ કરવો.
- પ્ર. ૧૧ માં—નરસીંહરામને માંડળિક મારવા તૈયાર થયો જેથી પ્રભુએ કેદારો છોડાવવો. હંદેરચંદે ખબર આપવા નરસીંહરામે કેદારો ગાવો પ્રભુએ આવી નરસીંહરામને હાર આપવો સદુ સહુની બાવના મુજબ દર્શન દેવાં. દુરિજનને સીક્ષા કરવી અને સજનને વરદાવ આપવાં વિગેરે—શાંતી શાંતિ શાંતિ

શ્રી કૃષ્ણ ભગવાનનો પરમ ભક્ત

નરસિંહ મહેતો

નાટકનાં ગાયનો.

સુત્રધાર—

(૧)

તારણુ વિભૂ સુખ આગાર, ધારણુ ધરણી ધીરથી બાર,
ખળ દળ ગંજન વિચાર વરદા કારણુ તારણુ.
અકળ, અગમ્ય, કરણી રમ્ય, નિગમ વંદિત વાર વાર
મંગલ કરણુ પ્રધાન સત, સાર સાર તારણુ.

નટી—

(૨)

વજ્રવાસી અવિનાસી, વિહારી મોરારી (૨)
માસી મારી, દાસી તારી પુતના ને કૂખળ. વજ્ર.
વંદાવનમાં ઘેનું ચારી, આહિર કિધા સહચારી,
મૈયારીનાં મહી લૂંટયાં, ગોવરધન તોલ્યો ગીરધારી.
સોળ સહસથિ રંગે રમીયા, છતાં ગણ્યાયા બ્રહ્મચારી ... વજ્ર

(૩)

અનંતરાય— } નકટ નિર્લજ નકટા નરસંપ્રયાની નારી નીકળ
સારંગધર— } તારી વેળા લહી
કુમળા— }

મારુક—જતાં જતાંમાં કાં માતાજી મારોછો મેણું ઠેણું હવે હદ થઈ,
કુંવરઆધ— } કરડી આંખો સાને માટે કરોછો. છુંડાઈતો બાર
શામળશા— } બાણુ ભરોછો.

અ-સા-ક—અમાગીને પેટે પડ્યાં શું જઈ નકટ

લહેરચંદ—તમે અભાગી એ છે સુભાગી.

અ-સા-ક—તારી પણ સાથે શુદ્ધિ મુદ્ધિ ગઈ નરદ.

હું—શા—છાતીમાં ધામ્યાં પ્રિતેથી પાખ્યાં ઓગીતી આવીમતિસાથીયષ્ઠ

અ. સા. ક.—ખાતાંને ખીતાં એ લાલાં વિત્યાં જાઓ હવે પાણી

હરામ કહી—નરદ.

લોભી લાજ-લહેરચંદ (૪)

લોભી—માથું કુટીને મર, પણ નહીં દહીં જર ઉડાવા (કોડીએક)

લહેર—જૂજ ખરચો જર આવ્યો અવસર

લોભી—થાઈ ખાવા.....(અતેતો)

લહેર—ખરેખર છો પથ્થર

લોભી—જૂડી મર. જૂડી મર

લહેર—હું ?

લોભી—હા ? હા ? પૈસો મારો પરમેશ્વર ને હું પૈસાનો દાસ,

પૈસો આપે દિનને તેનું જાય સત્યાનાર્થ.

લહેર—આવો ધરમ જગ ફેલશે, ભાર કેમ માતાજી ગીલશે

લોભી—નનામિમાં વિત્ત મેલશે, પૂલકું ભાવીનું ખીલશે.

લહેર—હે !

(૫)

લહેરચંદ, સારંગધર, ભરવાડ,

લહેર—ધરણીમાં વ્યાપક જળ સ્થળે શ્રી “ જગતનાથ ” છે.

સુજનને કળ ખળને સજ્જ તેને હાથ છે.

ભકતને સુખે સુખી દુઃખે દુઃખી દયાળુ માય છે.

દુષ્ટની કરી કળ સુખી પ્રભા કરવા ધાય છે.

ધરણી.

સારંગ—(પૂન્ય પાપ એમ નથી માન્યાં, પોથાં થોથાં જણો.)
(મરજી મુજબ ચાલી જગમાં મોજ મળતી માણો)

ભરવાડ—ઠાલા જુલા ઠાકર હાર, બાજી કાં મરો,
બાજી કાં મરો એ મુરખા કજયા કાં કરો.... ઠાલા.
હડકાયા થઇ હડીયું કાઢો, હામે નાં દરો,
દાસો દલનો ભાવ હોય તો, ક્યાંસે ઈ પરો
હાલેર.....ધરણીમાં.

શામળશા— (૬)

મુજને તજ નહીં બ, પ્યારી એ બહેની
વિર વિર કહેતી બચીયો લેતી થાતું નમેરી કાં. પ્યારી,
રમી મુજ સંગે જમી ઉછરંગે. હવે પંખીડી ન થા, પ્યારી.

કુંવરબાઈ— (૭)

પૂરણ પામી પ્રિતેથી શણગાર, પુણું પુરોત્તમ નિરધાર;
હીરચીર પટહાટક હીરા, ઓછું અંગ ઓપાવે (માત)
એથી અધીકું અંગ ઓપાવે, હરિ કિરતન ને જીહાપરે આવે,
કંજુ નામનાં કંકણ રૂઝાં હરિ નામના હારો. (માત.)
ગોર ચત્રભૂજ નામતણાં સુ, પીયરથી એ કરીયાવર મારો પૂરણ.

(૮)

કંજુ, શંકર, નરસિહ,

કંજુ—હર હર હર આપ દરશ, પામી થયાં શીત નયનો
અતિ જગ ભ્રમ હરણુ હાર.....પામો.
અ.પ ચરણુ કમળ ખાસ, તજે નહીં મન મધુપ પાસ.

(૧૨)

આશીશ ધમ્મે છે એવી દાસ.....પામી.

શંકર—મુજ મન માનસરમરાલ, થઈ રહો સદા પ્રણતપાલ

તો હું માનીશ ક્યો નીહાલ.....

કંબુ—.....હર હર હર

નરસિંહ—હરિ હર પ્રભુ દિનદયાળ, ચાહું નહીં ધનદારા કે બાળ.

શરણુ દ્યોતે ત્રોડી જાળળ,

કંબુ—.....હર હર હર

(૯)

નાચો નાચો આલી મોરી તાતાથમ તાતાથમ

ગાઓ ગાઓ સંગીત સુધારી,

લય શ્રુતિ આમકો બિચારી પેં વારી, જેસીરીતી, વહેસી પ્રિતિ.

છાંડો ભિતિ રાસ રચો.....નાચો.

તનન તનન તાના તોમ તાના તદેરે, વા કેસી સોહે

બ્રહ્માદિ મોહે ઓ નબચારી, શુદ્ધિ બિસારી

ગૌ ત્રણુ ત્યાગ્યો જાં મન રાગ્યો, જયોં સુધા પાગ્યો.

રાસ રચ્યો.....નાચો.

ગાન તાન છામ રજો વજમેં, સરિતાકો નિર અચલ બયો.

મુદ છવાઈ રજો, આજ રંગ રાગ ઉમંગ બયો

દિન યહી ધન્ય હે, ત્રિલોકીમેં એસો કહુદિન નહીં એહેં પ્યારી

સારંગમ.

સાસાનીરે સાની ધપ ગરે ગમ ગરેસા પનીસા પનીસા

સારે ધનીસ ધનાસા રંગમ પધ નીધપ

નીધપ ગરે ગરેની સાની સારેગ ધની સારેગ

ધની સારેગમ ગરૈસાનીની સાધપમ મગપમ ગરેમગરેસા. (નીસારેગ)

ધની ધની સાનીધપ ગધપ ગરેસા સાગરેસા

નીનીરૈસાનીધ ધસાનીધપ પનીધપમ મધપમ

ગગપમ ગરે રેમ ગરેસા (નીસારેગ)

સાસા રેરે ગગમરે ગમપ ધધની નીપપ નીધપમ ગધપમગ

સારેગ સાસા રેરે નીનીરૈસા નીધપ સાનીધપ

ગપધ સાનીધપ મગરેસા (નીસારેગ)

લોલોલાલ, લહેરચંદ— (૧૦)

લોલી—ઠોંટે મારીને મોઢું રાતું રખાય કેમ

(માનું એમ હરિ હેમ.)

લહેર—(નરકે જવાનો એ નેમ.)

માયામહીં લપટાઇ રેખતા ખાશો કાકા ખાંતથી (લોડી)

લોલી—પાછ દેતાં આવે મને વાપરે. (એક)

લહેર—ખતા ખાશો કાકા ખાંતથી

લોલી—(ફાગટ જમાં ફાટી જ જ તારી માના માટી)

લહેર—(સાઠી યુદ્ધિ નાઠી યુઠા દશા દેખું છું માઠી)

લોલી—તું બાળ થયો કાંકાળ ઓઠી ઓરાળ રડું મો વાળી (૨)

કાં કપૂત નીકળ્યો પૂત ખરે જમ દુત.

લહેર—વાહ! વાહ! વાહજી! વાહ! વાહ? વાહજી? જી જી જી જી ?

બુઠીબાઈ રોરી— (૨૧)

બુઠી—માણો મોહન જોખનીજીં જાયે દુર

રોરી—તારાં નયનોનાં બાણ માણં બેઠે ઉર

(૧૪)

બુદ્ધી—મીઠું મનહર મુખડું મયંક છેરે

રીરી—તારી સિંહ કઠી સરખી લંક છેરે

બુદ્ધી—આપ રતિ પતિ નાથ સમ ઓપતારે

રીરી—તારા દાગમ કળી જેવા દાંત શોભતારે

૩ડી રંભ થંભ સરખી જંધ છેરે.....

બુદ્ધી—.....માણા.

કંબુ—

(૧૨)

વાહ ? મુજ દાસ પૂરણ પાસ

જગત સકળની તજ દીધી આસ.....વાહ ?

સદા સીતળ કર કેરું ચકોર સુંદર સુ પાન કરતાં

અતિ નયન ઉર સુ નરસિંહ મુજ મુખ ઉપર વારતા

ધરી ધીરજ ઉર માંહ શ્રવણ શુભ મૃગ સ્વર ઉતારતા

ગણી પરમ મમ નામ ભગત અંતર અચળ ધારતા...વાહ ?

શ્રીઓ—

(૧૩)

આજ મારે અનુપમ અવસર આવ્યો અતિ આનંદમયરે

મેલી મણિયે ચોકળ પૂર્વા દધિ કુસુમ પયરે

કરમાં શ્રીફળ કનકતાલું વિર “શામળશા”નેરે

પાટ ઉપરે નયને નિરખી મનડું માનેરે.....આજ મારે.

નરસિંહરામ, શામળશા વિગેરે (૧૪)

વાલા વેગે આવોરે, દયા દિગે લાવોરે, ભીડું મારી ભાંગવાહોજ

નહીં આવો તો છાનાં ઉઘાડું બધાં છીદ્ર.....વાલા

“આહોરડામાં ઉછર્યા ગોવાળીયામાં વાસ.

(૧૫)

કાંધે કાળી કામળી માગી પીતા છાસ,

માતા કેદે મુકીયાં, પુરો મારી આશ..

.....હું સખું તમથી દાવોરે...બીડું

„ એ માના એ આપના નકટા નિર્લજ્જ બાળ

મહી માંખણના ચોરટા કસ તણા હે કાળ.

સોડ તજો રાધા તણી દુરિજન આપે આળ.

ધિરા વેગે ધાઓરે.....બીડું.

અંક બીજો.

બુઢીબાઈ—

(૧૫)

લખ્યાં વિધિના ફરે નવ લેખ, થાયે તેવું જોવી કરમે રેખ. લખ્યા

સુર્યવંશી રાજ્યો “હરિશ્ચંદ્ર” જેનું નામ.

પૂત્ર પત્નિ વેચીયાં (જેણે) પોતે વેચાયો નિયધામ (સત્યકાળ)

બાળી બંધાયો વચનથી જેણે કિધા યજ્ઞ અપાર;

વામનજયે ચાંપીયો (જેને) પોતે રહ્યાં તેને દ્વાર (ત્રણ દેવો).

નરસિંહરામ—

(૧૬)

વાત્રા મારા કાંડુ જાલીને દેમાં મને છેહરે. હો.

સરવાળો સાંધે નાથ.....

સ્વામી મારા મેંતો સોંપી છે તને મારી દેહરે...હો સરવાળો

„ સખિ બાવથી મેં બળ્યો, નરથયો નારી રૂપ.

ત્યારે તેં વર આપીયો, પાળત્રિભુવન બૂપ.હો સરવાળો

„ મેં નથી માર્યાં માવલા, તારાં માને આપ

મરણુ પામીયાં મોતથી, નિવાર મારા તાપ. હો સરવાળો.

કુંવરખાડ તથા શામળશા—(૧૭)

કુંવર—વારી વારી શું શોભે છે વિરો, ખીખ પાંચીકાને પોતે હીરો.

પીરસું ખોળલીયે ખાંડુને ખીરો, દેશે બેનીને બહુ હીર ચીરો.

ધરણીધરનો સેવક સદા ધિરો, જેને નિરખીને લાજે અમીરો. વારી
શામળશા—શુભ ચાહક જગવિરનું બહેન વિના નહીં કાપ

કુંવર—વંશ વધારક તાતના, દીર્ઘાયુ તવ હોય.

શામળશા—આપ તું આશીશ, સુખડાં પામીશ, દુઃખડાં વામીશ બહેન

કુંવર—.....વારી વારી

શામળશા—ધન ધન મારી બેનડી, વિષ્ણુ સ્વારથ તુજ પેર.

કુંવર—સ્વારથ સહુ સંસારમાં, નહી “નરસિંહ”ને ઘેર

શામળશા—સાચી સાચી પ્રીત ચોટી તારે ચિત્ત, ગાતું મને ગીતબહેન

કુંવર.....વારી વારી,

માંડળીક — (૧૮)

વારે વા વારે વા કેવી લે લાગી હરિમાં

કપૂર મળ્યું મરીમાં વાટસરી સિંધુમાં. વારે વા.

હરિ હરિના દાસો તે એક રૂપ છે, હરિ સિંધુ દાસો મેઘ જેવા.

દાસો વાયુ શ્રી ખંડ તરૂ હરિ છે વારે વા.

દયા દિગતા સદાય વસી ઉર છે, તરૂવર સરોવર સંતે

નીજ દેહી પરમારથે ધરી છે. લારે વા.

કુંબુ— (૧૯)

મારી આશ્વા પૂરો, રાધા રઢીયાળી નાર (૨)

અંજે અનંગ આગ લાગી અતિ આવાર

આલીંગનથી આજ હારો કરીને ખાર.

મારી.

(૧૭)

અંગ હીમાળા સમું સુંદરી અડતાં ઠરશે અંગમાર. મારી

(૨૦)

કંબુ, રાધા, જાંબુવતિ, સત્યભામા

ત્રણે—હરિ જાઓ જાઓ છોડો છોડો માનીતીને બોલાવોને સ્યામ

જાં—હવે નહીં બોલું મારો છું ધટો ન બોલું મુકો નામ

કંબુ—જહાલી મારી ઠાલી જૂલી, હઠ કરી હઠે શું બરાય

નહીં સોહાય નહીં સોહાય, નહીં સોહાય

ત્રણે—.....છોડો હાથને.....જાઓજી જાઓ

જાંબુ—ઉજળું એટલું દુધ જાણીને ઠગાણી બાઈ

રાધિકા—લીલુડા તે મગડામેં માન્યા સખિ જૂલી ગદ

કંબુ—કદી મારી જૂલ હોય, મારી દેવી જોછયે તોય.

ત્રીજે કાને મુણે કાય, જરા તો વિચારી જોય

ત્રણે—(ત્યારે જામે નથી લાયક)

કંબુ—શાણી જાણી હવે વાણી તમારી મેં સોંપુ સહુ ને કામ

ત્રણે—આધીન રહીને ચાલો જો સ્વામિ તો રીસાવું હરામ

રાસ —વિગતેથી વેહેંચી આપો જહાલા મારા અધિકાર

જાણીયેં જરૂર તો તો પૂરે પૂરો રાખ્યો પ્યાર.

કંબુ—સત્યભામા તેડી જાય, રાધિકાજી ગીત ગાય

જાંબુવતિ વાયુ વાય, લક્ષ્મીદીપક સાલ

શામળશા, કુંવરબાઈ— (૨૧)

માતા રાણી રાધિકા પિતા જગત પ્રતિપાળ

સાચાં એજ સંબંધીયો બીજી આજ પંપાળ

જગતણી અટપટી અટપટ છોડી નાથજી નામનારે (૨)

હાર લેયે હોંશે ધારીયા છે (૩૫)
 સ્વાસ્થી સંગ છોડ્યો નાથથી નેહ જોડ્યો
 પાપનાં પૂતળાં સંસારિયા છે (કુડા) જગતભૂમી.
 પૈસા માટે પાળતા સહુ સંસારી સ્નેહ
 પ્રાણસંગ સ્વાસ્થ્ય ગયો, કરે દેહની ખેડ
 દોષ નજરેથી દેખી પ્રીત પ્રપંચી પેખી
 તાપ ત્રિવિધના નિવારિયા છે (ઝેરી)
 દાન ધીરજની ધારી બાલુ બકતીનું મારી
 માનમદ મોહ મનથી મારિયા છે (વેરી) જગતભૂમી

શ્રીઓ—

(૨૨)

એક ખેડ્યાંરે ખેતરનીરે ખીજડ વાપરીરે
 એક તેનોતે ધડાવ્યોરે માણકથંભ
 વનમાળિડે ઘેયો માંડવોરે.....ટેક,
 મારે મદનરાયરે બહેવારીયાની પરણે ખેટડીરે
 પેલા નરસિંહરામ હળખેડુની આવે જાન.....વન.

શ્રીઓ—

(૨૩)

ત્રિકમ તોરણુ રામ પધાર્યા લેરેપનોતાપેલું પોંખાણું
 પોખંતારે વરની બમર જળકે આંખડત્રીરે રતનાવળી
 રવાયે એવર પોંખે પનોતા રવાયે ગોળિ સોહામણો
 ઘોંસરે એવર પોંખે પનોતા ઘોંસરં ધોરી સોહામણું

લોભાલોભ—

(૨૪)

ધુતારા ધૂતી રાખીમેં મોંધી માયા મારી. ટેક.
 લખમી શુક્રને લોડિયો આવ્યો જની નવોઢા મારી નારી ધુતારા.

(૧૯)

રૂડી ચાકરી કરાવી કીધી એ ખેટ ચોરવાની આશથી
જનશે જે જામશિ હુતો શાવી કાવ્યો નહિં એ લોભિયાના પાસથી
ખરેખરા એખર નારી જેવા એ નર
પટારાને તોડી જોયો વફર પોતાનો જોયો
થાકીને કે કુંચી લાવો, મુજને કરવા ધાર્યો જાવો
ત્યાંતો ખંદા ગયાતા જાણી, રાખ્યું મૂચ્છો કેરૂં પાણી
જતાની મેં મોઢી રાધ લઇને ચાલ્યા ભોળાભાઈ.....રાખીમે

[૨૫]

મદન મહેનો— પદ્મસેન, જુહીઆઈ, રતુકાર વિગેરે.

વાહ મળ્યાં સંકટ હરણુ મુદિત કરણુ મન
વાહ ફળ્યાં અકળ સકળ પુરણુ પૂરવ પુન્ય.
જડિયા જુગજીવન અનુપ જીવન ધન...વાહ.
સ્વામ શ્રીહરી પ્રગટ રૂપ ધરી વાહ વાહ વાહ
જળમાં સ્થળમાં....., વાહ.

સર્વ સાહેબી— (૨૬)

આજે આનંદની રેલ (૨) કાનાને મળશું વૃજની વાટમાં
ખેત્રી ખાંતેથી ખેત્ર (૨) જીલીશું સરવે જમુના ઘાટમાં
મળે મારહારનારનેહથી ટળે સાવ આગ દાહ દેહથી
કિર નહીં ઉચાટમાં.....આજે,

સાખી—શરદ પુનમની ચાંદની ખીલી છે ખુબ રંગ
રૂપેરી પટ પ્રેમથી અવની ઓઢયું અંગ
આવી રૂડી રજની રમાય માય અંગ અંગ રંગને ઉમંગસું
કાનજી કપોલ ગોલ ચઢાય વાય પ્રીત રીત ધારશું ઉછંગશું

સખી ગાથું ગુણિહું ગાન, લેશું મળી સહુ શુભ તાન
સુધી જૂને મુનિવર બાન કરે હરી અધર તાણું પાન
સાખી—સોળકળા પુરી સજી, ચડ્યો ચંદ્ર આકાશ;
ગરવ માનુનિ મૂખનો ઉતારવાને ખાસ.

આવી વેળા વિતિ ને જીવ પાછી ક્યારે મળેરે.
એમ હરી સંગાથે મળાય જેમ લૂણ પાણી ગળેરે
સાખી—અનેક સરિતા એકદી મળતી સાગર સાથ.

પ્રેમ લક્ષણ પાળિને મળિએ હરિ સંગાથ.

આજે.

જુઠી સામળશા— (૨૭)

જુઠી—સાચો સ્નેહી શામળો સુંદર રાધકાનો વર
નહિં તજે હવે હાથ.....સાચો

શામળશા—સ્નેહામૃત તણું સરોવર સુખનો સાગર
જડિયો જીવન સાથ

જુઠી—હેતથી મનાવીને મોહન રાખું ઉર સાથ સાચો

શામળશા—પ્યાર ધારી જીભ ગાન એનાં ગાય વાર વાર

જુઠી—નાથ નામનો હયાર ઉરમાંહિ તાર તાર

શામળશા—દુખ ભાર ટાળનાર એજ તારનાર

જુઠી—.....સાચો

શામળશા—મનહર મીઠે મુખડે, વાશં લાખો માર

જુઠી—પૂરણ પ્રેમે પરખીયો, સકળ સ્નેહનો સાર સાચો.

નરસિંહ— (૨૮)

કબુલ કરજો હરખે હુંડી મારી

યાશે વાત નહિતો નહારી...

કબુલ,

તેલ કઢાથી પાણિ સુધનવા, અંખરિય ભાર હતારી '
 પાણિતર મોખીનું કીધું, કીધી કુખ્જસું ચારી. ક.
 રૂકમાંગદને રાખ્યો વાલા, તારી ગુણુકા કુનારી;
 નીરીલોચનનું પાણી ભરિયું તેમજ લેજો સ્વિકારી, ક.

હાહુરચંદ— (૨૯)

હવે મને હરી નામથી નેહ લાગ્યો;
 ભાગી બીડ ભવનો બય બાંગ્યોરે હવે
 માયા મંદિર મારાં મનથી મેં મુકીયાં ને મંદિરની ઓળખાણ મુકી.
 હેમ હીરાથી હાર મઢેલા જે ચાલ્યો તે ઉપર મુખે થુંકીરે...હવે મને
 કોના સુત તાત કોનાં માતા ને જાત શરવે સ્વારથનાં સગપણ રાખે;
 પ્રાણુ ગયા પછી પાસે ન આવે, કાઢો કાઢો મુખે બાખેરે, હવે

(૩૦)

સારંગધર—અનંતરાય—નાગરમંડળ.

સારંગ-અનંત—હીક જમળે (૨) દેહથી વટલેલ નરસિયા સંગ;
 ધીક નાગર શ્રેષ્ઠ સરવથી નેહ તે બનિયા.

નાગરમંડળ—(હાહા) ભક્ત નરસિંહરામ ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ તેથી કયા;

સારંગ-અનંત—(વાવા) પાણીમાં ડુબી મરો.

નાગરમંડળ—ખર છે ખરેખરો, જાને તુ જાંથી પરો,

સારંગ-અનંત—.....હીક જમળે.

લોક કરા થોકનીદે થોક દહી રડજો.

નાગરમંડળ—(હાહા) બ્રહ્મ થાજો નષ્ટ તુજ કુળ ખષ્ટ પણ પડજો.

સારંગ-અનંત—(વાવા) સાધુ છો શીરા તણા.

નાગરમંડળ—મુકીશ નહીં તને મણા ધીકારો ધણા.

સારંગ-અનંત —.....કીક જમજો.

નારદ — (૩૧)

વંદુ શ્રીપતિ કશ્યા નિધાન,

આપો સેવા અવિચ્છીન દાન.....વંદુ.

અહિપર સુનાર, નિજજન ઉધાર, પ્રભુ કરણ હાર, ધારી ધરા;

લળિ લળિ નમું વિભુતાર વાર.....વંદુ.

ત્રય હરણ તાપ, કરસુખ અમાપ, હરી જગત આપ, લક્ષ્મીપર;

અજર અમર અજસાર સાર.....વંદો.

અસરાઓ — (૩૨)

દલાહો વાટમાં ઘાટમાં હાટમાં, પ્રણતપાળ હે

પ્રણતપાળ લળી લળીને નાથ નમીયે પ્રીતથી.

રૂપ અનૂપ, સુગૂણ રૂપ, દાસ આહે સ્તીતથી;

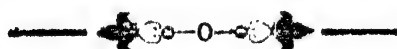
કરણી વરણી તરણી વારિનિધી ભવતાર. — હે.

ચાહે લોકો નિજતન માંહિ, ગિરિવર તરવર;

રોમ રોમ પ્રતિધર, મળહર જળથળ દિન દયાળ.

સુંદર દાસો વૃંદ, પુરણ પિયુષ દાતા આનંદ;

આશંક જગમધ કાપો સુખકંદ.....મળહર.

અ ક ત્રીજો.

કુંવરખાંધ — (૩૩)

સીમંત સમયે સાઈ, લાવેકો મામેઈ માઈ. (૨)

જાત નથી કે માત નથી, ઉજડ મહિયર એક તાત;

તેતો જગત જંગત રીત, સમજે ન કાંઈ જોથી હાઈ....સી.

સામુ નળુંદ વાંકા વેળુ બોલે છે દુટ દુખ દેણુ;
લોક સરવ ગરવ ભેર બોલે છે બોલશ્યે વિસારે.....સો.

કુંવર-છબીલ— (૩૪)

છબીલ—અતિ હરખ વરસતો મુજ મનમાં,
જોઈ સીમંત દહાડા તુજ તનમાં.....અતિ.

કુંવર—એ રીતી રહી સકળ જગત જનમાં;
શું વન ઝુંપડી વર જૂવનમાં.

છબીલ—.....અતિ.

છકમાં બકમાં મુખથી સુખથી

ભરી પુરી ફરે ભુલી મુદ વનમાં.....અતિ.

કુંવર—આ સરવ અશુભશુભ વિધિ કરમાં,
હજી પ્રાર્થના ભર્યું શુભ અવસરમાં;

બગડે ફળતો નપડે કળતો,

છબીલ—અશુભ વિચારે શાને શુભ દીનનાં.....અતિ.

કુંવર— (૩૫)

જે જળ જગતની ત્રાડી ફેડી મુજ શરણમાં આવેરે;
બધ દુઃખ તેનાં જાયે ભાગી, તાપ ત્રિવિધ નવ તાવેરે...જે.
સંસારીનું સગપણ છોડી, ભક્તિ મારી ભવેરે;
તેનો દાસ થઈ હું દોડું, જરી સરમ નવ આવેરે.....જે.
સરિતા સાગરમાં મળી, લહે જેમ વિશ્રામ;
તેમ ભક્ત મુજ રૂપમાં, મળી લહે આરામ.....જે.
મારે આધારે રહે, મારા મુણ જે ગાય;
મનુષ્ય મનુરી આપતા, હુંથી કેમ રખાય.....જે.

(૨૪)

તાનસેન—

(૩૬)

કહાં જાકે કિસ્સા સુનાઉં મેં,
જવાણાયે મેરો આંગ જરે.....કહાં
અધેકા આધનાદે, કિશાકે ગલે મોતનકી;
માલાલે ડારી, કહેતે મીયાં તાનસેન,
એસેંહી બેહુદેકી આગે, સચી સેવા ગુનરી.....કહાં.

સાધુઓ—

(૩૭)

મારૂં તારૂં મુકીયોને, ફરિ ફરિ નાવે ક્યાંધ;
આવો રૂડો મનખો તે ગુમાવો ન બાઈ.....મારૂં.
ધરી જરી ગાદી સારી સુતા સદા શેઠો શાણુ;
હુંટી ઝુંટી માયા મેળી કોટી પત્ની કેવાણુ.
ગણ્યાં નહીં જાયે તેથી, સુતો તોળી વહેંચે નાણુ;
એવા એવા ગયા છે ચાલી ન મળે ઠેકાણુ.....મારૂં
રણે ચડે વેરી સામા ધરાને ધૂળવે ધીરા
મુઠો પરે લીંબુ ઠરતાં એવા પણુ વીરાંરે,
દેહી બખતરમાં જેની સમાતીન હાકમ હીરા,
ભલા ભલા કાળે ખાધા, સુણી સત્ય બીરાંરે.....મારૂં

કુંવર વસંતરાય

(૩૮)

કુંવર—નાથ ખ્યારા, બોલો સુણી ખારા; થાયે કટકા છાતીના.
શાને ચીડો છે ખ્યારા, હું છું તમારી દારા;
કરું ના ધડી ન્યારા.....નાથ.....નાથ.
સ્થ હાંકયો અર્જુનતો એવા દીન દયાળ
સ્થે તમને ભાવે નહીં, પ્રણત તણા પ્રતિપાળ.

ખોસો મારા કેમ ગમતા નથી, રામ રદ્ય કેમ રમતા નથી;
સ્વામી સુધા કેમ જમતા નથી, જમવંધને કેમ નમતા નથી,
એતો શાણા સ્યામ.....નાથ.

વસંત—નીકળ નીકળ વિપમ વચનની કહેનાર તું,
મલિન કરે છે મારું, સદન નફટ નાર તું;
ખા. રી. વા છી તા રી છે.

કુંવર—

(૩૬)

અરે આત્યું શ્રીમંત શીદ મારું હાય માતા (૨)
જીવી કાં જગે જનની જાતાં, હાય માતા (૨)
જેવો ગોળ વિના કંસાર, તેવો માતા વિણુ સંસાર. હા.
દીવા વિના ધર તેજ છે તેવું પીતાતું હેત છે
માતા મરી જયા જીવી, મુવા બરોબર એજ છે. હાય.

તાનારીરી—

(૪૦).

આલી જાઓ જાઓ એજે ખોસો નંદકેલાલાકો;
રાધે મરેગી જુદાપમે, દગા દીયો ક્યેાં પીયા
એસો દીયો ક્યેાં દીયો રહેગો નાદિં જયા. આલી.
લગી હે આગી બિરહ બભુકે આંગ જ્યાલા;
બમદ જરતહે કુવત નાડી નિજકર,
ઓ ધુ'વા હોવે આખજળ ન્હાવે તીયા..... આલી.
સાની સાસાગમમધધ, નીનોધ નીનીધ નીની.
મધની સાધપમ. સાનીધ મગ મગ સાની.

(૨૬)

ધની સાગમ ધની સાનીધ મગ મગ સાની શાગગ.
મમ ધપધ નીનીની સાની સાસા મધની ગમધની
સાની ધમગ ધમગગ સાસાનીધ મગમધનીની ધમગ...સાની.

કુંવર—

(૪૧)

આવશે લાવશે શ્રીહરી સીમતમાં,
હેમ હાર હીરચીર મોતી થાળ અંતમાં. આવશે
પુર્યાં પંચાળી ચીર નવસેં નવાણું;
ખાધું ખાંતેથી ખૂમ ભાજનું ખાણું.
એક હરી આશ ખીજું કાંધએ ન જાણું. આવશે.
હર્યાં વિરંચી વચ્છ નવાં નિપાળ્યાં,
માટી ખાધને મુખ માતા ભુલાવ્યાં,
જેણે બ્રહ્માંડ માંહિ કોટિ બતાવ્યાં આવશે.

નંસીંહ—

(૪૨)

નિશદિન નટવર -હૃદય વસેલા... નિશદીન
ધરો અરજ નિજ દાસ તણી ઉર
છોડ કરો ઝટ છેલા. નિશદીન.
નટખટ નાગર કરે ઠેકડી;
માંલ મળી મન મેલા. નિશદિન.
કોલ યાદ કરો કળણ કોડિલા;
મોલ સુણો મુજ બેલા. નિશદિન.
બાર મેઘ તમ હુકમે હાજર;
વરસાવો વર વેલા. નિશદિન.

(૨૭)

શ્રીઓ—

(૪૩)

આજે આનંદનો અવસર આવ્યોરે તેને પુન્યેરે
 બાળક કુંવર વહુને પેટ લાવ્યોરે. તેને પુન્યેરે
 સાસુ સસરાને સારાં સંતોષ્યાંરે તેને પુન્યે
 એવાં પુન્યોનાં ફળ આજે પોષ્યાંરે, તેને પુન્યેરે.

કંપુ—

(૪૪)

આવાં કામ અનેક કરીશું,
 કાગળ વાંચીને વિચરીશું;
 લાખ કરોડો રૂપિયા દેશું, હરદમ હુકમે હાજર રહેશું.
 જ્યાં જઈ વેચો ત્યાં વેચાશું વાણીતર થઈ વહેલા ધાશું.
 આવાં કામ.

નરસીંહ તાનારીરી—

(૪૫)

જસોદાના જયા ઝાલ્યા, મુબદ્રાના વીરારે;
 વારે આવો વેલા મારી હૈયા કેરા હીરારે.
 મારેતોછે ઓથું સાચી, આવોરે હાં વાલા આવોરે
 (હારે હારે લાલછ)

વાયું છું તમ આગળે, મુજ સેવકના શેઠ
 એક હીરનું કાપડું દીયો આપની એટ. જસોદાના.
 મામેરું મોટું કરી, કર્યાં કોટીનાં કાજ,
 એક હીરવણી કાપડે, જાવા બેઠી લાજ. જસોદાના.

નરસિંહરામ વિગેરે— (૪૬)

મોહન તારી માળારે, આડે પહોરે મુકું નહીં
કાના અંગે કાળારે, ચીતડેથી હું ચુકું નહીં. મોહન.
જેમ પપીયો પીયુ પીયુ રટતો રાખી ટેક
સર સરિતાનાં જળ થકી પીયે ન ટીપું એક.
તેમ જપું તુજ નામને બહાલ ધરી વિશેક;
ખીજ બધા ચાળારે તેની કને દૂકું નહીં.
જેમ લહી સીર બેઠું પતીહારી પથ જાય;
બોલે ચાલે કર તાળી લે, સુરતા બેડા માંય.
તેમજ મારી સુરતા લાગી, ત્રિકમ કરે પાય;
વળગે વિપયચાળારે તેને માથે યુકું નહીં. મોહન.

લહેરચંદ, સારંગધર— (૪૭)

લહેર—શીહરિ જેહને સ્વામિ, કશો શું તેને કામી,
સારંગ—પાપીને પરતીય ગામી, ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી;
લહેર—અદાર હોણી સન્યા પદચર હવ ગજરથની જામી,
ડીંટોડીનાં બચ્યાં તેમાં ગિગારીયાં નહીં આમી,
એ જાણી થયો અનુગામી.....શ્રીહરિ.
સારંગ—અંગ ઉજળું મનકું મેલું, હીણા હોય હરામી,
વાણી વહતા વેદ તણી પણપર દુષણના દામી;
આ પવિત્ર પદવી પામી, ક્યાંથી જાણ્યા બહુ નામી.
લહેર—.....શ્રી હરિ.

(૨૯)

કુંવરખાઈ }
જીવીખાઈ }

(૪૮)

જારે જા જારેજા ખરેખર તું હરામી,
કામી સ્યામ મુખ લહી દુરથા,
કળીયુગ તણો દૂત અધમતું.
નવદ વેણુ તજ સાવ શરમતું.
કહુ લળીજા, દર ટળીજા;
જળી જળીજા ધૂજ મળીજા.....જારે જા.

નરસિંહરાંમ વિઘરે— (૪૯)

વારેધા વિહલા વેલો, ધોળારો રાય છે ઘેલોરે;
વહાણું વંચાવશે મેલો.....વારે'ધા.
પ્રણુત પાળવો પદ છે તારું પાળ ત્રિભોવનનાથ,
મોટાઈ મુકીને મુકમાં મોદન હેતેં જાલેલો હાથ.
હરિ શીદ આપ હડસેલો.....ધોળારો.
તાત તાત તને તેડીને ત્રિકમ ચોરી લાવ્યા ગોકુળ;
તાતનાં લક્ષણુ તુજમાં આવ્યાં, ચોર્યાં નારી પટકુળ;
ખોટાવે કાં ખેડના ખેલો.....ધોળારો.
કોડીનું કિમતી સુતર કાચું, કુલડાં કેરી માળ;
તેમાં લોભાઈને જાત તેં તારી, દેખાડી દીધી ગોવાળ.
પસણેતું આપ્તો પેલો.....ધોળારો.

નરસિંહરાંમ—

(૫૦)

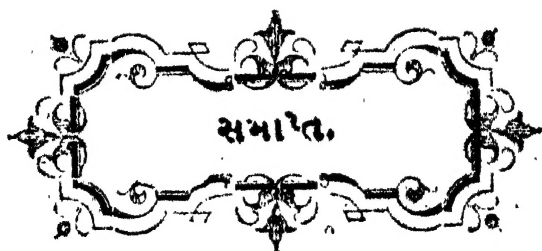
વારેં ચડ વાલા મારા જજના વાસો, મૃત્યુના મુખથી મુકાવારે
સ્યામાની સોડ છોડી દામેદાર આવ દોડી, હુંનો કહુંછું કાવા દાવારે

ખ્યારીને મૂક પરી ભકતોની ભાળ કરી મોટાઇ રાખ તારી માવારે...વા.
 બેંદગનો રથ હાંમેયો રાધાવર રંગ રાખ્યો કોરવના કુળને કપાવારે
 ભક્ત વત્સલતા તારી બહાલા તેં ક્યાં વિસારી જાદવા કાંદે માથું જવારે
 મોરારી મોટો ઢિધો કાનાતેં કોલ દીધો, સાહે સંકટમાંહે થાવારે;
 વિસારી કોલ તારો પાળજે સોગ મારો, જાજે જમુનાંજામાં નાવારે.વા.

નરસિંહરાંમ—

(૫૧)

વા વારે વાદીલા વિચારી વાત
 મેં વાજા વિતાવી વસમી રાત
 દીક પધાર્યો પ્રભુ તું પ્રભાત
 બૂઠા બળદ તેં છુટી પુંદળ અતિમને દોડાવીયો.
 પ્રિતની રાસડીથી તને નાથ્યો, તોય અંધ તોડાવીયો;
 મોરીયો આવ્યો ગમાણે પ્રાત, મરણ મોથી મુકાવીયો તાત...વાદીલા

શક્તિની

“આતંકનિગ્રહ ગોળીઓ”

તદન વનસ્પતીની

આ ગોળીઓ સ્ત્રી પુરૂષો એ બંનેને એક સરખી ઉપયોગી, અતિ પૌષ્ટિક, પુરૂષત્વ આપનાર, લોહીની શુદ્ધિ કરનાર, ધાતુ દોષને મટાડનાર અને નિર્બળ માણસને પ્રજવાન કરનાર ઘણીજ ઉત્તમ દવા. કિમત—ગોળી ૩૨ ખત્રીસની ડબી ૧ નો રૂપિયો એક.

વૈદ્યશાસ્ત્રી મણીશંકર ગોવિંદજી.

આતંકનિગ્રહ ઔષધાલય.

હોડ ઓફીસ.....જામનગર.....કાઠીયાવાડ.

એચ નંબર ૧.....મુંબઈ.....કાલખાદેવી રોડ.

એચ નંબર ૨.....કલકત્તા.....હેરિસન રોડ.

એચ નંબર ૩.....પુના.....બુધવાર પેઠ.

એચ નંબર ૪.....વડોદરા.....જામનાખર્ડ ટાવર.

જાહેર ખબર.

નિચે મુજબ કિમ્મતથી નાટકના ઓપેરાની ઓપડીઓ
જે સાહેબોને જોઈતી હશે તેને શકડે પૈસે વાંકાનેર આર્થ
હિત વર્ધક નાટક કંપની પાસેથી મળશે:—

જગતસિંહ નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
શૈલ્યાલા નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
ચંદ્રકાન્તા નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
નર્મદા.....નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
શરરીરશીવાજીનાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
પ્રેમચંદ્રિકા નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
સીતા સ્વયંવર નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
સત્યવાદી હરિશ્ચંદ્રના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
કુમુદ કિશોરી નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
મહારાણા પ્રતાપના...	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
ગોપીચંદ નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
કેદારસિંહ નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
સતી સુંદરબાના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
હિન્દુમતી નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
રમણ સુંદરી નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦
સંસારી સાવત્રી નાટકના	ઓપેરા	...	૦-૨-૦

ઉપરનાં પુસ્તકો કંપનીના મુકામેથી મળશે તેમજ
મુજરાતના તમામ નાગ્રીચા શહેરોમાં અમારી કંપનીના દરેક
એજન્ટ પાસેથી મળશે—ચિનંતી.

અંચકતી.

